

Maa- ja metsätalousministeriö

PL 30

00023 Valtioneuvosto

Viite: Suomen ja Norjan välisen kalastuksesta Tenojoen vesistössä tehdyn uuden sopimuksen allekirjoittaminen

LAUSUNTO /perintönä verkko-oikeuden saanut ulkopaikkakuntalaisten jäsen

Viitaten uuteen sopimukseen (vielä ilman lainvoimaa) haluan tuoda esille tiettyjä asioita, joita en voi hyväksyä.

Olin puhelinyhteydessä edelliskeväänä (2015) neuvottelevaan virkamieheen, Tapio Hakasteen, koska tiesin tuolloin neuvottelujen uudesta Tenojoki- sopimuksesta olevan käynnissä. Keskusteluissamme puhuttiin asioista, koskien lähinnä tulevista rajoituksista ja heikennyksistä yleensä lohikannan tulevaisuuden turvaamiseksi Tenojoen vesistö-alueella.

Kerroin hänelle myös olevani ulkopaikkakuntalainen, jolla on PERINTÖNÄ saatu verkkokalastusoikeus omistamani kantatilan kautta Tenojokeen. Mieleeni jäi, miten Hakaste korosti sitä, että kaikkien pyyntitapojen harjoittajille tulee RAJOITUKSIA. Tyrmistykseni olikin suuri, kun luin listan noista ”rajoituksista”: ulkopaikkakuntalaiset erityisperusteisen, PERINTÖNÄ saadun verkkokalastusoikeudenhaltijat olisivat ainoa ryhmä, joka poistettaisiin kokonaan Tenojoen ”pyyntikartalta”.

Minun kaltaisten joukko on lukumäärältään olematon, koko ajan pienenevä ryhmä lähinnä ajoverkkokalastajia, joille on syntynyt perinne käydä alkukesästä harjoittamassa tätä kalastusmuotoa Tenojoella.

Aikoinaan (v.1994) halusin ulkopaikkakuntalaisena tutkia VIEHEKALASTUSOIKEUTENI Tenojoella. Kalastin veneestä vieheellä Karnjargan vesialueella (kotivesialueellani) verkkokalastusluvan lunastaneena. Jäin tietysti kiinni (niin kuin halusinkin) ja asia eteni käräjäoikeuden kautta aina hovioikeuden päätökseen, joissa molemmissa oikeusasteissa minut todettiin syylliseksi. Oheistan asiaan liittyen pari sivua (liite 1) Rovaniemen hovioikeuden päätöksestä, josta ilmenee tärkeitä asioita:

Sivuilla tulee esiin ”PERINTÖNÄ saatu kalastusoikeus”, tai se, että ”hänellä on ollut PERINTÖNÄ saatu oikeus kalastaa verkolla ja padolla”...

Eli vaikka tuossa väännössä edesmenneen asianajaja Matti Wuoren avustamana tuo viehekalastus-oikeus ei minulle toteutunutkaan, tuotiin kaikissa oikeusasteissa selkeästi esille tuo PERINTÖNÄ saatu verkkokalastusoikeus, joka minulla oli. Sen menettämistä en itse (eivätkä varmasti kaltaiseni!) uudessa sopimuksessa tule hyväksymään - sehän olisi suorastaan perustuslain vastainen teko – teko, joka pureutuisi siis ihan lain ytimeen.

Meille kaikille lienee selvää, että oikeusvaltiossa tulee lakeja ja asetuksia muutettaessa tukeutua aikaisempiin, samankaltaisten asioiden tiimoilta mahdollisesti käytyihin oikeudenkäynteihin, ovathan ne monesti juuri mahdollisia ennakkotapauksia.

Toisaalta, nousulohiasioita tutkineet lohitutkijat tietävät, että norjalaiset vievät 70-80%:a ”kulkutuslohista” Tenojoen Norjaan kääntyvällä alajokiosuudella. Tähänkin pohjautuen meistä ulkopaikkakuntalaisista, PERINTÖNÄ verkko-oikeuden Tenojokeen saaneista on käsittämätön teko tehdä NIIN syypäitä Tenon huononevaan lohikantaan, että oikeutemme ajoverkkokalastukseen pyyhkäistään kokonaan pois! Arvatenkin paperilla ”näyttää hyvältä” poistaa AINAKIN yhden kalastajaryhmän kaikki oikeudet! Aloite meidän ryhmän oikeuksien eliminoimiseen ei tule ainakaan norjalaisilta (kts. %-lukemat yllä!!!), ja lieneekin lähtöisin jonkun (joidenkin) utsjokelaisen aloitteesta (kalakateus). Joku tässä neuvottelukunnassa istuva virkamies on saatu riittävän painostuksen jälkeen ”vääntämään” asia sopimuspaperiin – ”julkisen edun nimissä”, kts. liite 1, sivu 2.

Tampereella 12.08.2016

Heikki Hirvonen, arkkitehtiyrittäjä, Tampere
ark-light@co.inet.fi
puh. 0400 239594